

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1257/2020
23.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миланка Танасковић, адвокат из ..., против туженог ПД „Интер СИБ“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Златан Куртовић, адвокат из ..., ради поништаја решења и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2637/19 од 04.02.2020. године, у седници од 23.12.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2637/19 од 04.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој П1 100/19 од 27.05.2019. године, ставом првим изреке поништено је решење туженог од 12.08.2016. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду од 01.07.2016. године. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади штету у висини изгубљене зараде за период од 05.08.2016. године до 05.10.2016. године, укупно 36.921,57 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе од доспелости до исплате. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да за тужиоца на досуђене износе уплати доприносе пензијског и инвалидског осигурања надлежном фонду. Ставом четвртим изреке тужени је обавезан да тужиоцу на име умањења накнаде за рад за август 2016. године исплати 7.000,00 динара са законском затезном каматом од 01.10.2016. године до исплате. Ставом петим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 114.872,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2637/19 од 04.02.2020. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом и трећем изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставовима четвртном и петом изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да му тужени исплати 7.000,00 динара на име умањења накнаде за рад за август 2016. године са припадајућом

законском затезном каматом. Тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 236.920,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. важећег Закона о парничном поступку - ЗПП и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињену пред другостепеним судом, јер су у образложењу другостепене пресуде оцењени битни жалбени наводи, у смислу члана 396. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог био у радном односу на одређено време на пословима продавца у малопродаји деривата у ..., по више закључених уговора о раду. Последњим уговором о раду од 04.07.2016. године тужилац је радни однос код туженог засновао на одређено време од 3 месеца, са почетком рада истог дана, а уговором је предвиђена обавеза тужиоца да врши наплату и издавање фискалног рачуна за издато гориво, гас и робу на безинској пумпи, и да одговара за исправан и законит рад на фискалној каси. Тужилац је туженом доставио упозорење о постојању отказних разлога 29.07.2016. године, због учињене повреде радне обавезе - неиздавања фискалних рачуна дана 15.07.2016. године. Након тога, донето је побијано решење од 12.08.2016. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду због тога што је својом кривицом учинио повреду радне обавезе – несавесно и немарно извршавање радних обавеза прописаних актом послодавца. Пуномоћник туженог је током поступка изјавио да је у отказном решењу грешком као дан учињене повреде радне обавезе наведен 15.07.2016. године, уместо 01.07.2016. године. У поступку је утврђено да је тужилац куцао рачуне на фискалној каси, али да их није предао купцу и да процес рада на пумпи није могуће континуирано спровести док се рачун не откуца на фискалној каси. Тужилац је у тренутку контроле обављао и послове наплате и точења горива, а због великог броја купаца није стигао да откуцане рачуне преда купцима, те да су на исти начин поступали и други запослени у истој ситуацији. Утврђено је такође да наведени пропуст у тужиочевом понашању није имао последица по туженог.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је поништено као незаконито решење туженог којим је тужиоцу отказан уговор о раду, тужени обавезан да му исплати накнаду штете у висини изгубљене зараде, као и доприносе пензијског и инвалидског осигурања на досуђене износе.

Према члану 179. став 2. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ 24/05 ... 75/14), послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то ако несавесно или немарно извршава радне обавезе.

По оцени Врховног касационог суда, у нижестепеним пресудама правилно је оцењено да у конкретном случају нису били испуњени законски услови да се тужиоцу

по овом основу откаже уговор о раду, јер на његовој страни није постојала кривица за учињену повреду радне обавезе, већ се радило о нехату, што произлази из утврђеног чињеничног стања да је тужилац рачуне куцао на фискалној каси, али да их није предавао због великог броја купаца, те да су на тај начин поступали и други запослени у истој ситуацији, што није имало штетне последице за туженог. С обзиром на наведено, нису испуњени законски услови из наведене одредбе да се тужиоцу откаже уговор о раду, па је правилно побијано решење поништено као незаконито и тужени обавезан да тужиоцу накнади штету због изгубљене зараде, у смислу члана 191. ст.1. и 2. Закона о раду.

Ревизијом туженог којом се истиче погрешна примена одредаба члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду, заправо се оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, због чега се ревизија не може поднети, према члану 407. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић